

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1236

гр. София, 09.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **9811** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Производството е образувано по жалба на Д. Д. Д. срещу Заповед № 188874/24.08.2022 г. на началника на СГКК – С..

С молба от 07.11.2022 г. на Д. Д. Д. се посочва, че същата не е собственик на помещенията, предмет на оспорената заповед. Развива доводи за незаконосъобразност нанасянето на съответните помещения като самостоятелни обекти. В молба от 02.02.2023 г. на процесуалния представител на жалбоподателката се развиват доводи, че обособяването на самостоятелни обекти в жилищната сграда ще наруши правото ѝ на собственост. Излага твърдения, че притежава собствеността на две жилища, намиращи се в жилищната сграда. Поддържа, че липсва преградна стена между двете помещения, които са предмет на оспорената заповед. Поддържа, че отразеното предназначение „магазини“ на нанесените два нови имота ограничава правото му на собственост.

Жалбата е недопустима по следните съображения:

Издадена е Заповед № 188874/24.08.2022 г. на началника на СГКК – С., с която по повод искане на Т. К. К. и Н. К. П. и на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 и ал. 2 и чл. 54, ал. 1 и ал. 4 ЗКИР, е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], изразяващо се в нанасянето на нови самостоятелни обекти в масивна едноетажна жилищна сграда с идентификатор 68134.1387.411.1, представляващи две магазинни помещения, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1387.411.1.1 (площ 20,5 кв. м.) и самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1387.411.1.2 (площ 20,5 кв. м.).

Със Заповед № 188874/24.08.2022 г. на началника на СГКК – С. е отразено, че жилищна сграда с идентификатор 68134.1387.411.1 се променя от еднофамилна на

многофамилна, както и че според новата промяна няма данни за собственост.

Следва да се отбележи, че от жалбата и уточняващите молби към нея се налага, че предмет на оспорване е заповедта в частта, с която се изменя КККР на [населено място], изразяващо се в нанасяне на два самостоятелни обекта в сграда (68134.1387.411.1.1 и 68134.1387.411.1.2). Именно в тази връзка са доводите за незаконосъобразност на оспорената заповед. Следва да се посочи, че съдът е указал на жалбоподателката дали поддържа незаконосъобразност на заповедта в частта за промяна на сградата от еднофамилна на многофамилна, както и че според новата промяна за сградата няма данни за собственост. В последвалия отговор е отказано да се посочи дали се оспорва заповедта в тази част, но са развити съображения за незаконосъобразност за нанасянето на двата нови обекта. Вярно, че с молба от 02.02.2023 г. се иска изцяло отмяна на заповедта, но това е само във връзка с нанасянето на новите обекти (приема се, че тази незаконосъобразност се отразява на цялата заповед), а не и заради другата разпоредителна част на заповедта (промяна на сградата от еднофамилна на многофамилна, както и записването за липсата на собственици).

По делото е налице постановление от 25.05.2016 г. за възлагане на недвижим имот, издадено от ЧСИ Н. М., от които се установява, че жалбоподателката е собственик на два жилищна имота (северозападен с площ от 47 кв. м. и югоизточен с площ от 45 кв. м.), намиращи се в жилищна сграда с идентификатор 68134.1387.411.1.

Не се спори, че в сградата са налични други помещения, които не са собственост на жалбоподателката (в постановлението за възлагане на имот е отразено „без намиращите се в същата сграда две магазинни помещения“, което е идентично и с издадения изпълнителен лист във връзка с решение по в. гр. д. № 11779/2013 г. по описа на СГС). Именно тези две помещения са нанесени като самостоятелни обекти 68134.1387.411.1.1 и 68134.1387.411.1.2), които са предмет на оспорваната заповед, като жалбоподателката не твърди да е собственик на същите (в тази насока е заявеното в молбата от 07.11.2022 г.).

Съгласно чл. 54, ал. 4 ЗКИР измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект. Заповедта за одобряване на изменението се съобщава по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) на заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението. Според чл. 54, ал. 6 ЗКИР заповедта по [ал. 4](#) може да се обжалва по реда на [АПК](#) пред административния съд по местонахождение на имота.

В § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР е дадено определение за „заинтересовани лица“, според което това са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, а в случаите на предоставени права на управление - ведомствата и общините, на които са предоставени правата. С оспорваната част от заповедта се изменя КККР на [населено място], изразяващо се в нанасяне на два самостоятелни обекта в сграда – магазинни помещения с идентификатори 68134.1387.411.1.1 и 68134.1387.411.1.2. В случая жалбоподателката не твърди да е собственик на тези две помещения в сградата, които са предмет на оспорваната заповед, доколкото го изразява лично с молба от 07.11.2022 г., а и доказателствата на делото не налагат обратен извод. В тази връзка жалбоподателката не е заинтересована страна по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР по отношение на оспорваната част от заповедта, тъй като не се засягат нейни

права и законни интереси, което обосновава липсата на правен интерес от оспорване на заповедта в частта, с която се нанасят два самостоятелни обекта в жилищната сграда.

Процесният административен акт няма конститутивно действие, а констативно такова, т. е. не създават или погасяват права на собственост, а само отразява актуални такива. В тази връзка не се засяга права на трети лица (тези, които не са собственици на имотите) с нанасянето на двете помещения като самостоятелни обекти със съответния идентификатор. Този извод не се променя и от факта, че предназначението на нанесените имоти е определено в КР като търговски обекти (магазинни помещения), тъй като промяната (ако е въобще е налице такава) на предназначението на самостоятелни обекти в сграда се извършва в друго производство, а с издаването на оспорената заповед се отразява единствено състоянието на собствеността (в случая предназначението на имота), което не може да засегне права на лице (в случая жалбоподателката), която не е собственик на процесните нанесени в КККР два имота с идентификатори 68134.1387.411.1.1 и 68134.1387.411.1.2.

Горното води до извод за липсата на правен интерес от оспорване на заповедта в частта, с която се изменя КККР на [населено място], изразяващо се в нанасяне на два самостоятелни обекта в сграда с идентификатори 68134.1387.411.1.1 и 68134.1387.411.1.2 (в останалата част заповедта не се оспорва, а и не се излагат доводи за нейната незаконосъобразност). В този смисъл на основание чл. 159, т. 4 АПК жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството да се прекрати.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. Д. Д. срещу Заповед № 188874/24.08.2022 г. на началника на СГКК – С..

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 9811 по описа за 2022г. по описа на Административен съд София – град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: